

இது என் கதை

வணக்கம் நண்பர்களே. ராப்ச்சர் பஸ்ஸில் புத்தகம் எப்படி உருவானது என்ற கதையையும், எனது சாட்சியத்தின் ஒரு சிறு பகுதியையும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் 1973-ஆம் ஆண்டில் மோசே குடும்பத்தில் பிறந்தேன். அந்த ஆண்டில்தான் அமெரிக்காவில் கருக்கலைப்பு சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டு, குழந்தைகள் கொல்லப்படத் தொடங்கின. மோசே பிறந்த காலத்தில்தான் அவருடைய தேசத்தில் ஆண் குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டு வந்தனர். என் பெற்றோர் எனக்கு ரெனி என்று பெயரிட்டனர், அதன் பொருள் “மறுபிறவி” என்பதாகும்.

நான் ஒரு கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தில் வளர்க்கப்பட்டேன். எனக்குச் சுமார் 4 அல்லது 5 வயது இருக்கும்போது, ஒரு குரல் என்னை மூன்று முறை அழைப்பதைக் கேட்டேன். ஒவ்வொரு முறையும், நான் என் அம்மாவிடம் சென்று அவருக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்பேன், ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் அவர் என்னை அழைக்கவில்லை என்று சொல்வார். ஒருவேளை வெளியே யாராவது என்னை அழைக்கிறார்களோ என்று அவர் சொன்னார். அதனால் நான் சென்று பார்த்தேன், ஆனால் அங்கே யாரும் இல்லை. அந்தக் குரல் வீட்டிற்குள்ளிருந்துதான் வருகிறது என்றும், வீட்டில் என் அம்மா மட்டுமே இருக்கிறார் என்றும் எனக்குத் தெரிந்தது. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, என் ஞாயிறு பள்ளி ஆசிரியை, சாமுவேலின் கதையை என்னிடம் கூறினார். கர்த்தர் அவரை மூன்று முறை அழைத்ததையும், ஒவ்வொரு முறையும் ஏலிதான் தன்னை அழைப்பதாக அவர் நினைத்ததையும், ஆனால் உண்மையில் கர்த்தரே சாமுவேலின் பெயரை அழைத்ததையும் அவர் கூறினார். இதே விஷயம் எனக்கும் நடந்ததாக நான் என் ஞாயிறு பள்ளி ஆசிரியையிடம் சொன்னேன். அதற்கு அவர், “ஒருவேளை சாமுவேலுக்கு இருந்தது போலவே, கர்த்தர் உங்கள் வாழ்க்கையிலும் ஒரு மிகச் சிறப்பான அழைப்பைக் கொண்டிருக்கலாம்” என்று பதிலளித்தார். நான் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது, ஆண்டவர் மோசேயிடம் ஒரு நண்பரைப் போலப் பேசுவார் என்று கேட்டதும், ஆண்டவர் என்னிடமும் ஒரு நண்பரைப் போலப் பேச வேண்டும் என்று மிகுந்த பொறாமையுடன் ஏங்கியதும் எனக்கு நினைவிருக்கிறது.

நான் 12 வயதில் கிறிஸ்தவத்திலிருந்து விலகி, மிகவும் கலகக்காரனாகவும், கோபம் மற்றும் சுயநலம் நிறைந்தவனாகவும் ஆனேன். மக்களை மன்னிக்க வேண்டும் மற்றும் “மறு கன்னத்தைக் காட்டு” என்ற ஆண்டவரின் போதனையின் காரணமாக நான் கிறிஸ்தவத்தை வெறுத்தேன். அது உண்மையில் கோழைகளுக்கானது என்றும், என்னைக் காயப்படுத்தியவர்கள்

மீது பழிவாங்க எனக்கு எந்த இடத்தையும் அளிக்கவில்லை என்றும் நான் உணர்ந்தேன். நான் உண்மையில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டேன், என்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள விரும்பினேன், ஆனால் கிறிஸ்தவம் என்னை அவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்காது என்று உணர்ந்தேன். அதனால், என்னைத் தற்காத்துக் கொள்ள ஒரு விரலைக்கூட உயர்த்தாமல், மற்றவர்கள் என்னை அடிப்பதை அனுமதித்தேன். இறுதியில், நான் வெறுப்பு நிறைந்தவனாகி, என் சொந்த வாழ்க்கையையே வெறுத்து, அதை முடித்துக்கொள்ள விரும்பினேன். நான் தற்கொலை செய்துகொள்ளத் திட்டமிட்டதற்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பு, யாரோ ஒருவர் நித்தியத்தைப் பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்டேன். நரகத்தில் நித்தியமாகத் துன்பப்படுவதை நினைத்து மிகவும் பயந்தேன். நான் தற்கொலை செய்துகொள்ளாமல் இருப்பதற்காக, வாழ்வதற்கு ஒரே ஒரு காரணத்தையாவது எனக்குக் கொடுங்கள் என்று கடவுளிடம் கதறினேன். ஆனால், என்னைக் காயப்படுத்தியவர்களை மன்னிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கவும், என்னிடம் மோசமாக நடந்துகொள்பவர்களிடம் அன்பாக இருக்கவும் நான் விரும்பாததால், நான் ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருக்க விரும்பவில்லை என்று அவரிடம் சொன்னேன். வாழ்வதற்கான ஒரு காரணத்தை மட்டும் கடவுள் எனக்குக் கொடுத்தால் போதும், நான் வயதாகி இறக்கும் தருவாயில் இருக்கும்போது, நரகத்திற்குச் செல்லாமல் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதற்காக நான் ஒரு கிறிஸ்தவனாக மாறுவேன் என்று அவரிடம் சொன்னேன். நான் அப்படிச் சொன்ன அந்த நொடியில், ஒரு இதமான பிரசன்னம் எனக்குள் வருவதை உணர்ந்தேன், என் உடல் முழுவதும் சிலிர்த்தது. யாரோ என்னைக் கட்டிப்பிடிப்பது போலவும், நான் நேசிக்கப்படுவதைப் போலவும் உணர்ந்தேன். ஒரு குரல் என் பெயரைச் சொல்லி, என்னை நேசிப்பதாகக் கூறுவதைக் கேட்டேன். அது என்னுடைய சொந்தக் குரலாக இருக்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் நான் என்னைச் சிறிதும் நேசிக்கவில்லை. நான் வீட்டிற்குச் சென்று அந்தக் குரலிடம் பேசவும் கேள்விகள் கேட்கவும் ஆரம்பித்தேன், அந்தக் குரல் நான் கேட்ட ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதிலளித்தது. நான் எப்போதுமே தேடிக்கொண்டிருந்ததை இறுதியாகக் கண்டுபிடித்துவிட்டேன் – கடவுளுடனான ஒரு நட்பு. அது எனக்கு 13 வயதாக இருந்தபோது தொடங்கியது, இப்போது என் படைப்பாளருடன் ஒரு உண்மையான காதல் உறவாக வளர்ந்துள்ளது. நான் இப்போது கிட்டத்தட்ட 40 ஆண்டுகளாக ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருக்கிறேன், மேலும் கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுகளாக முழுநேர ஊழியத்தில் இருக்கிறேன். எனக்கு ஒரு அற்புதமான கணவரும், இயேசுவை நேசிக்கும் 5 அருமையான பிள்ளைகளும் உள்ளனர்.

கர்த்தருடன் எனக்குள்ள உறவே, என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் எடுத்த பல முடிவுகளுக்கு என்னை வழிநடத்தியுள்ளது. அவருடைய குரலைக் கேட்டு, அவர் செய்யச் சொன்னதைப் பின்பற்றியதே, இன்று நான் இருக்கும் இந்த நிலைக்கு என்னைக் கொண்டு வந்துள்ளது. கர்த்தர் என்னிடம் ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி பேசியதற்கும், நான் அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து அது பெரும் வெகுமதிக்கு வழிவகுத்ததற்கும், அல்லது அவர் ஒரு காரியம் நடக்கும் என்று சொன்னபோது அது அவர் சொன்னபடியே நடந்ததற்கும்,

அல்லது அவர் என்னை ஒரு காரியத்தைச் செய்யும்படி அல்லது செய்யாமல் இருக்கும்படி வழிநடத்தி, அது சரியான முடிவாக அமைந்ததற்கும் என்னால் எண்ணற்ற உதாரணங்களைக் கூற முடியும். அவர் என்னிடம் பேசியது உண்மையல்ல என்றோ, அல்லது நான் பின்னர் வருந்தும்படியான ஒரு மோசமான முடிவை எடுக்க என்னை வழிநடத்தியதாகவோ எந்த ஒரு சம்பவத்தையும் என்னால் கூற முடியாது. நான் அவருடைய குரலைப் பின்பற்றியபோதெல்லாம், அவர் எப்போதும் என்னை எல்லா சத்தியத்திற்கும் வழிநடத்தி, என் பாதையை நேராக்கியுள்ளார்.

நான் உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்தபோது, கணிதத்தில் அபாரத் திறமை பெற்றிருந்தேன். நான் கணித கல்வி விளையாட்டு அணியில் இருந்தேன், எங்கள் அணி மாநில சாம்பியன்ஷிப்பை வென்றது. அது எங்கள் உள்ளூர் கல்லூரியில் எனக்கு முழு கல்வி உதவித்தொகையைப் பெற்றுத் தந்தது. எனது கணித ஆசிரியர் மாநிலம் முழுவதற்குமான ஆண்டின் சிறந்த ஆசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். உயர்நிலைப் பள்ளியில் எனக்குப் பாடம் நடத்திய மற்றொரு கணித ஆசிரியர், அவர் கற்பித்த மாணவர்களிலேயே நான் தான் சிறந்த கணித மாணவன் என்று கூறி, எனது கணிதத் திறமைகளை என் தொழில் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளுமாறு என்னை மிகவும் ஊக்குவித்தார். ஆனால், ஒரு மிஷனரியாக இருந்து, உலகில் சென்றடையாத மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதே என் உள்ளத்தின் விருப்பமாக இருந்தது. அதனால், எனது முழு கல்வி உதவித்தொகையைத் துறந்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக வேதாகமக் கல்லூரிக்குச் செல்ல முடிவு செய்தேன். மத்தேயு 24-ல் இயேசு பேசிய மகா உபத்திரவத்தின் புதிரையும், "நாட்கள் சுருங்குவதையும்" என்னால் புரிந்துகொள்ளும்படியாக, இந்தக் கணிதத் திறமைகளை எனக்கு அருளிய தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தவே இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஆகவே, 2000-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் நடந்த, 'ராப்சர் பஸ்ஸில் புக்' (Rapture Puzzle Book) என்ற புத்தகத்தை நான் எழுதி முடிப்பதற்கு வழிவகுத்த நிகழ்வுகளை உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் புத்தகம் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு வந்த ஒரு படைப்பாகும், இதை நான் 2012-ஆம் ஆண்டிலேயே எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன். ஆகவே, இதை முடிக்க 13 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆனது. கர்த்தர் எனக்குத் தொடர்ந்து காரியங்களைக் காண்பிப்பதால், நான் இன்னும் புத்தகத்தில் சிறு சிறு பகுதிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நான் 2001 ஜனவரியிலேயே படிக்கவும் ஆராய்ச்சி செய்யவும் தொடங்கிவிட்டேன், எனவே இந்தப் புதிரின் எல்லாத் துண்டுகளையும் சரியான இடத்தில் பொருத்துவதற்கு எனக்கு 25 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆனது.

சரி, மீண்டும் 2000 டிசம்பர் மாதத்திற்கு வருவோம். அப்போதுதான் ஆண்டவர் எனக்குப் புதிரின் துண்டுகளைக் கொடுக்கத் தொடங்கினார். அந்த நேரத்தில், அவர் எனக்கு ஒரு புதிரின் துண்டுகளைக் கொடுக்கிறார் என்பது எனக்குத்

தெரிந்திருக்கவில்லை; 2013 பிப்ரவரியில்தான் நான் அதை முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டேன்.¹² ஆண்டுகளாக, நான் மிகவும் குழப்பமடைந்திருந்தேன்; கர்த்தர் என்னை ஏதோ ஒரு விதத்தில் ஏமாற்றிவிட்டாரோ என்றும் தோன்றியது. ஏனென்றால், பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் நிகழ்வுகளுக்கும், பூமிக்கு கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கும் உரிய மிகத் துல்லியமான தேதிகளைச் சுட்டிக்காட்டும் புதிரின் துண்டுகளை மட்டுமே அவர் எனக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார் என்பதை நான் புரிந்துகொள்ளவில்லை. டிசம்பர் 2000 முதல் டிசம்பர் 2012 வரை, கர்த்தர் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலின் தேதியை எனக்குக் காட்டுகிறார் என்று நான் நினைத்தேன்; ஆனால், இறுதியில் அனைத்தும் ஒன்றாகப் பொருந்திவிடும் ஒரு பெரிய புதிரின் துண்டுகளை மட்டுமே அவர் எனக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் உணரவில்லை.

ஆகவே, 2000-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம், நான் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தபோது கர்த்தர் என்னிடம் வந்து, அவர் சாலோமோனிடம் வந்ததுபோல என்னிடமும் வருவதாகவும், எனக்கு ஒரே ஒரு காரியத்தைக் கொடுப்பார் என்றும் கூறினார். நான் தீர்மானிப்பதற்கு முன்பு கவனமாகச் சிந்திக்கும்படி அவர் என்னிடம் சொன்னார், ஏனென்றால் நான் அவரிடம் கேட்பது எதுவாக இருந்தாலும் அவர் எனக்குக் கொடுப்பார். என்ன கேட்பது என்று சிறிது நேரம் யோசித்த பிறகு, எனது இரண்டு மிகப்பெரிய ஆசைகளுடன் நான் அவரிடம் திரும்ப வந்தேன். முதலாவது, நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நான் அவருக்கு முன்பாக நிற்கும்போது, நான் ஒரு சுத்தமான இருதயத்துடன் அவருக்கு முன்பாக நிற்பேன் என்பதும், நான் என் வாழ்க்கையை வாழ்ந்த விதத்தைக் கண்டு அவர் பிரியப்படுவார் என்பதும் ஆகும். எனது இரண்டாவது மிகப்பெரிய ஆசை, அவர் தனது ராஜ்யத்திற்காக இலட்சக்கணக்கான மக்களைச் சென்றடைய என் வாழ்க்கையைப் பயன்படுத்துவார் என்பது ஆகும். நீங்கள் முழு உலகத்தையும் ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளலாம், ஆனால் உங்கள் ஆத்துமாவை இழக்கலாம் என்று சொல்லும் வசனத்தை நான் நினைக்கும் வரை, எந்த ஆசை பெரியது என்று என்னால் தீர்மானிக்க முடியவில்லை. கிறிஸ்துவுக்காக உலகத்தை ஆதாயப்படுத்திக்கொண்டு, அந்தச் செயல்பாட்டில் என் ஆத்துமாவை இழப்பது எனக்குச் சாத்தியம் என்று நான் கருதினேன். எனவே, என்னால் ஒரே ஒரு காரியத்தை மட்டுமே தேர்ந்தெடுக்க முடிந்தால், அது முதலாவதாக இருக்கும் என்று கர்த்தரிடம் சொன்னேன். நான் ஞானமாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன் என்று அவர் என்னிடம் கூறினார்.

பிறகு அவர் என்னிடம், “என் ராஜ்யத்தில் நீ நித்திய காலமெல்லாம் மிகச் சிறியவனாக இருந்தாலும், நித்திய காலமெல்லாம் எல்லோரும் உன்னை மிகவும் தாழ்வாக நினைத்தாலும், நான் உன்மேல் பிரியமாயிருந்தால், அது உனக்குச் சம்மதமா?” என்று கேட்டார். அந்தக் கேள்விக்குப் பதிலளிப்பது எனக்கு மிகவும் கடினமாக இருந்தது, ஏனென்றால் நான் அவருடைய ராஜ்யத்தில் பெரியவனாகக் கருதப்பட விரும்பினேன், மேலும் நித்திய

காலமெல்லாம் யாரும் என்னைத் தாழ்வாக எண்ணுவதை நான் விரும்பவில்லை. ஆனால், கர்த்தர் என்மேல் பிரியமாயிருப்பதுதான் உண்மையாகவே முக்கியம் என்பதையும், வேறு யார் பிரியமாயிருந்தாலும் அது ஒரு பொருட்டல்ல என்பதையும் நான் உணர்ந்துகொண்டேன். எனவே, இறுதியாக நான் அவரிடம், “ஆம், அது எனக்குச் சம்மதமே” என்று சொன்னேன்.

இது நடந்த சிறிது நேரத்திலேயே, சுமார் 9 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இறந்த என் பாட்டியைப் பற்றி ஒரு கனவு கண்டேன். நான் அவளுடன் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தேன், மேலும் அவர் என் வாழ்க்கையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தார். அந்தக் கனவு மிகவும் நிஜமாக இருந்தது. நான் இரவு முழுவதும் அவளுடன் பேசிக்கொண்டும், அவளுடன் இருந்துகொண்டும் இருந்ததைப் போலத் தோன்றியது. நான் எழுந்தபோது, நான் உண்மையிலேயே அவளுடன் இருந்ததைப் போல என் இதயம் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக உணர்ந்தது. நாங்கள் அடிக்கடி ஒன்றாகச் செய்யும் ஒரு விஷயம் புதிர்களை ஒன்றிணைப்பது. அவளுக்குப் புதிர்களைப் போடுவது மிகவும் பிடிக்கும். அந்த நேரத்தில் எனக்குப் புதிர்கள் அவ்வளவாகப் பிடிக்கவில்லை, ஆனால் அவளுடன் நேரம் செலவிடுவதை நான் மிகவும் விரும்பினேன், அதனால் வாரக்கணக்கில் முடிக்கக்கூடிய அந்தப் பெரிய புதிர்களில் அவளுடன் நானும் இணைந்துகொள்வேன். நாங்கள் ஒன்றாகப் பல மணிநேரம் புதிர்களில் ஈடுபட்டபோதுதான் புதிர்கள் மீதான என் காதல் தொடங்கியது. எல்லா காலத்திலும் மிகச் சிறந்த புதிரை ஒன்றிணைப்பதற்காக ஆண்டவர் எனக்குக் கொடுக்கப் போகிறார் என்றும், அந்தப் புதிரின் முதல் துண்டை அவர் எனக்குக் கொடுக்கப் போகிறார் என்றும் அந்த நேரத்தில் நான் சிறிதும் அறிந்திருக்கவில்லை.

கனவு கண்ட சிறிது நேரத்திலேயே, ஆண்டவர் என்னிடம் பேசி, ஜனவரி 1 ஆம் தேதி என்று கூறினார். இது புறஜாதியாரின் எக்காளப் பண்டிகையையும் புதிய ஆயிரமாண்டின் தொடக்கத்தையும் குறிக்கிறது. எனக்கு வேதாகமத் தீர்க்கதரிசனத்தில் அதிக ஈடுபாடு இருக்கவில்லை, ஆனால் நான் எக்காளப் பண்டிகையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்தேன், மேலும் சில கிறிஸ்தவர்கள் எக்காளப் பண்டிகையின்போது பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் நடக்கும் என்று போதிப்பதை அறிந்திருந்தேன். எனவே, இன்னும் சில நாட்களே இருந்த ஜனவரி 1 அன்று பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் நடக்கும் என்று கர்த்தர் என்னிடம் சொல்கிறாரா என்று நான் யோசித்தேன். நான் மிகவும் உற்சாகமடைந்தேன். எதுவும் நடக்கவில்லை, அவர் என்ன சொல்கிறார் என்று நான் யோசித்தேன். ஜனவரி 4 அன்று, அதிகாலை சுமார் 1 மணியளவில், கர்த்தர் என்னிடம் பேசி இந்த வார்த்தைகளைக் கூறினார்: “நீ யோவான் ஸ்நானகளைப் போல இருப்பாய், வரவிருக்கும் வஞ்சகத்திலிருந்து இலட்சக்கணக்கான மக்களைக் காப்பாற்ற உதவும் ஒன்றை எழுதுவாய். என் சத்தம் எக்காளத்தைப் போலவும், நான் பேசிய படைப்பின் கடைசி நாள் ஆறாம் நாளாகவும் இருப்பது போல.” அதுபோலவே,

ஆறாம் நாளின் முடிவிலும் ஏழாம் நாளின் தொடக்கத்திலும் கடைசி எக்காளம் முடிங்கும். ஆறாம் நாளின் முடிவில் நான் உங்களிடம் வருவதற்காகக் காத்திரு." நான் என் கணவரை எழுப்பி, கர்த்தர் என்னிடம் பேசியதை அவரிடம் சொன்னது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. பிறகு நான் கீழே சென்று, அமெரிக்காவில் வசிக்கும் என் பெற்றோருக்கும் சகோதரிகளுக்கும் தொலைபேசி செய்து, கர்த்தர் சொன்னதை அவர்களிடம் சொன்னேன். நான் பிரமித்துப்போனேன். தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசுவைப் பெற்றெடுப்பாய் என்று தேவதூதன் மரியாளுக்குத் தோன்றிச் சொன்னபோது, அவள் எப்படி உணர்ந்தாளோ, அதுபோல நான் உணர்ந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. கர்த்தர் ஏன் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்று நான் உணர்ந்தேன். நான் ஒன்றும் விசேஷமானவள் அல்ல, ஒரு சாதாரணமானவள். கர்த்தர் என் இருதயத்தின் முதல் விருப்பத்தை மட்டுமல்ல, இரண்டாவது விருப்பத்தையும் எனக்குக் கொடுத்தார். லட்சக்கணக்கான மக்களைக் காப்பாற்ற அவர் என்னைப் பயன்படுத்தப் போகிறார்.

நான் ஒரு கடிதம் எழுதி, அதை இறுதிக்கால தீர்க்கதரிசன ஊழியங்கள் மற்றும் எனக்குத் தெரிந்த பலருக்கும் அனுப்பினேன். ஜனவரி 6 ஆம் தேதியின் இறுதியிலோ அல்லது ஜனவரி 7 ஆம் தேதியின் தொடக்கத்திலோ பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் நடைபெறும் என்று அதில் குறிப்பிட்டிருந்தேன். கர்த்தர் எனக்கு இதைத்தான் சொல்கிறார் என்றும், அந்தக் கடிதத்தை எழுதுவதன் மூலம் மட்டும் கோடிக்கணக்கான மக்கள் கர்த்தரை அறிந்துகொள்வார்கள் என்றும் நான் நினைத்துக்கொண்டேன். அவர் எனக்குப் புதிரின் துண்டுகளைக் கொடுத்து, 25 வருடப் பயணத்தைத் தொடங்க வைக்கிறார் என்பது அப்போது எனக்குத் தெரியாது. நான் ஜனவரி ஆறாம் தேதி விழித்திருந்து, கர்த்தருடன் ஒரு அற்புதமான உரையாடலில் ஈடுபட்டிருந்தேன். நள்ளிரவுக்குச் சற்று முன்பு, எனக்குத் தூக்கம் வரத் தொடங்கிவிட்டது என்றும், அவர் எப்போது வருவார் என்றும் அவரிடம் கேட்டது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. இன்னும் சிறிது நேரம் காத்திருக்கும்படி அவர் என்னிடம் கூறினார். நள்ளிரவுக்குச் சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு, நான் என் சோபாவில் அமர்ந்து ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, திடீரென்று என் உடல் முழுவதும் கடுமையாக நடுங்கத் தொடங்கியது. இது ஒரு நிமிடம் அல்லது அதற்கு மேல் நீடித்தது. அது திடீரென்று தொடங்கி திடீரென்று முடிந்தது. ஒருவேளை கிறிஸ்துவுக்குள் மரித்தவர்கள் உயிர்த்தெழுந்துவிட்டார்கள், இப்போது நாம் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படப் போகிறோம் என்பதுதான் என் முதல் எண்ணமாக இருந்தது. இந்த நடுக்கம் எதற்காக என்று நான் கர்த்தரிடம் கேட்டேன், அவர் காத்திருக்கும்படி கூறினார். சுமார் ஒரு நிமிடம் கழித்து, என் உடல் மீண்டும் கடுமையாக நடுங்கத் தொடங்கியது. இந்த இரண்டாவது நடுக்கத்தின் போது, உங்கள் பாதம் மரத்துப் போகும்போது ஏற்படும் உணர்வைப் போல என் வாய் கூசத் தொடங்கியது; ஆனால் அந்த உணர்வு என் வாயிலும், குறிப்பாக என் உதடுகளைச் சுற்றியும் இருந்தது. என் உதடுகள் ஏன் கூசுகின்றன என்று நான் ஆண்டவரிடம் கேட்டேன், அதற்கு அவர், அது எதைக் குறிக்கிறது என்று

கூறினார். ஏசாயா கர்த்தரைக் கண்டார். மேலும் அந்தத் தீக்கங்குகள் அவன் உடுகளைத் தொட்டன அவனுடைய பாவத்திற்குப் பரிகாரம் செய்யப்பட்டது. நடுக்கம் திடீரென நின்றது. நான் பிரமித்துப்போய், இதற்கெல்லாம் என்ன அர்த்தம் என்று யோசித்தேன். பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் இப்போதுதான் நடந்ததா என்றும், நான் பின்தங்கிவிட்டேனா என்றும் எண்ணினேன். எனக்குள் ஏராளமான கேள்விகள் எழுந்தன. கர்த்தர் தமது அன்பான கரங்களால் என்னை அணைத்துக்கொள்வதை உணர்ந்தேன்; அவர் என்னை அரவணைப்பது போலவும் உணர்ந்தேன். என்மீதுள்ள தமது அன்பை அவர் எனக்கு உறுதிப்படுத்தினார். மேலும், நான் யூதப் பண்டிகைகளைப் பற்றிப் படிக்க வேண்டும் என்றும், நான் உறங்கச் செல்லலாம் என்றும் கூறினார்.

அடுத்த நாள் காலையில் அவர் எனக்கு எல்லாவற்றையும் விளக்குவார் என்று நான் நினைத்துக்கொண்டு படுக்கைக்குச் சென்று உறங்கிவிட்டேன். அடுத்த நாள் எந்த விளக்கமும் இல்லாமல் கடந்து சென்றது. கிட்டத்தட்ட 12 ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு நாளும் எந்த விளக்கமும் இல்லாமல் கடந்து சென்றது. கர்த்தர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும், நான் பண்டிகைகளைப் படித்தேன், எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்ள முயன்றேன், ஆனால் என்னால் முடியவில்லை. அந்த 12 ஆண்டுகளில் நான் மிகவும் தனிமையாகவும் குழப்பமாகவும் உணர்ந்தேன், கர்த்தர் என்னிடம் காத்திருக்குமாறும், ஒரு நாள் என் எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதில் கிடைக்கும் என்றும், நான் எல்லாவற்றையும் புரிந்துகொள்வேன் என்றும் சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார். அந்த 12 ஆண்டுகளில் உண்மையில் நடந்த ஒரே விஷயம் என்னவென்றால், 2005-ஆம் ஆண்டு பாவநிவாரண நாளுக்கு 1290 நாட்களுக்கு முன்பு, 2002-ஆம் ஆண்டின் வசந்த காலத்தில் பிறப்பு தேவாலயம் தாக்கப்பட்டது. ஆயுதப் படைகளால் தீட்டுப்படுத்தப்பட்ட கோவில் கோட்டை இதுதான் என்றும், மத்தேயு 24-ல் இயேசு குறிப்பிட்ட பரிசுத்த ஸ்தலம் இதுதான் என்றும் கர்த்தர் எனக்குக் காட்டினார். ஒரு நாள், பாழாக்குகிற அருவருப்பு அங்கே நடக்கும் என்று எனக்குத் தெரியும். அது தவிர, ஏழாவது எனக்குத் தெரியும். அந்த நாள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. மேலும், படைப்பிலிருந்து 6000 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்து, புதிய ஆயிரமாண்டைத் தொடங்க நாம் தயாராக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் நான் கண்டுகொண்டேன். இவையெல்லாம் ஒரு புதிரின் பாகங்கள் என்பது எனக்கு அப்போதும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

2012-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில், அவருடன் நடனமாட நான் தயாராக இருக்கிறேனா என்று ஆண்டவர் கேட்டபோது, அவர் இந்த விஷயங்களைக் குறித்து மீண்டும் என்னிடம் பேசத் தொடங்கினார். அவர் என்னை ஏழாவது இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். கூடாரப் பண்டிகை நாள். 2012-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இதே சமயத்தில்தான் நான் எனது யூடியூப் சேனலைத் தொடங்கினேன். மீண்டும் ஒருமுறை, ஏழாம் தேதியன்று பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுதல் நிகழும் என்று அவர் என்னிடம் கூறுகிறார் என

நான் எண்ணிக்கொண்டேன். கூடாரப் பண்டிகை நாள். அது நடக்காதபோது, நான் கோபமடைந்து, கர்த்தர் ஏன் என்னை ஏமாற்றுகிறார் என்று அவரிடம் கேட்டேன். சில நாட்கள் கோபமாகவும் வேதனையாகவும் இருந்த பிறகு, நான் கர்த்தரிடம் திரும்பி வந்து, எனது மோசமான மனப்பான்மைக்காக வருந்துகிறேன் என்று அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டேன். நான் தொடரத் தயாராக இருக்கிறேனா என்று அவர் கேட்டார். நான் அதிர்ச்சியடைந்தேன். நான் முடித்துவிட்டேன் என்றும், அவர் என்னை ஏமாற்றுவது போல் தோன்றினாலும் நான் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவரைப் பின்பற்றுவேனா என்று பார்ப்பதற்கான ஒருவித சோதனைதான் இது என்றும் நான் நினைத்தேன். எனவே, ஆம், நான் தொடரத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று அவரிடம் சொன்னேன் – இவை அனைத்தும் அவர் எனக்குக் கொடுக்கும் புதிரின் துண்டுகள் என்றும், பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவை அனைத்தும் அர்த்தமுள்ளதாக மாறும் என்றும் நான் முற்றிலும் அறியாமல் இருந்தேன். அவர் எனக்குச் சுட்டிக்காட்டிய அடுத்த தேதி ஏழாம் நாள். ஹனுக்கா தினம். நீங்கள் ஏற்கனவே யூகித்திருப்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன் – அந்த நாளிலும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஆனால், இந்நேரம், இது ஏதோவொன்றை நோக்கிச் செல்கிறது என்ற உணர்வு எனக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது.

பிப்ரவரி 14, 2013 அன்று, நான் எனது ஊழிய மையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்போது ஒருவர் என் அலுவலகத்திற்குள் வந்து எனக்கு ஒரு பரிசைக் கொடுத்தார். சற்று முன்பு ஒருவர் வந்து, அந்தப் பரிசை என்னிடம் கொடுக்கும்படி கேட்டதாக அவர்கள் கூறினார்கள். என் மகள்களில் ஒருத்தி என்னுடன் அலுவலகத்தில் இருந்தாள். அது என்னவென்று நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்று கேட்டாள். நான் சட்டென்று, “இது ஒரு புதிர்” என்று சொல்லிவிட்டேன். அது எனக்கு எப்படித் தெரிந்தது என்று தெரியவில்லை, ஆனால் அது ஒரு புதிர் என்று நான் உணர்ந்தேன். இதற்கு முன்பு எனக்குப் பரிசாக ஒரு புதிர் கொடுக்கப்பட்டதில்லை என்றாலும் கூட. நான் அதைத் திறந்தேன், எதிர்பார்த்தபடியே, அது ஒரு புதிராக இருந்தது. நான் நினைத்தேன், சரி, இது விசித்திரமாக இருக்கிறதே. பெயர் இல்லை. அது யாரிடமிருந்து வந்தது என்று தெரியவில்லை. நான் வீட்டிற்குச் சென்று சில மணி நேரங்களிலேயே அதைச் செய்து முடித்தேன். அதுவரை நான் செய்த புதிர்களிலேயே மிகவும் விசித்திரமான புதிர் அது. அதில் மூலைத் துண்டுகளோ, ஓரத் துண்டுகளோ இல்லை. எல்லாத் துண்டுகளும் வெவ்வேறு வடிவங்களிலும் அளவுகளிலும் இருந்தன. சில துண்டுகள் மிகப் பெரியதாகவும், மற்றவை மிகச் சிறியதாகவும் இருந்தன. அது ஒரு அழகான புதிர். நான் அதைப் பார்த்தபோது, கர்த்தரின் பிரசன்னத்தை உணர்ந்தேன். என் பாட்டியும், நான் கண்ட கனவும் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தன. அது காதலர் தினம் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அப்போதுதான் இதுவெல்லாம் ஒரு புதிர் என்றும், ஆண்டவர் எனக்கு அதன் ஒவ்வொரு துண்டையும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும், ஒருநாள் அது அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து முழுமையான அர்த்தத்தைத் தரும் என்றும் நான் உணர்ந்தேன்.

2013 பிப்ரவரி மாதத்தில்தான், திரு. ஒபாமா ஜெருசலேமுக்குச் செல்லும் தனது திட்டத்தை அறிவித்தார். சில தீர்க்கதரிசன வலைத்தளங்களில், அவர் தேவாலய மலையில் நிற்கக்கூடும் என்றும், அது பாழாக்குகிற அருவருப்பானது என்றும் நிறையப் பேச்சுக்கள் இருந்தன. 2009-ஆம் ஆண்டுதான் தானியேலின் எழுபதாவது ஆண்டின் தொடக்கம் என்று சிலர் நினைத்ததாக நான் படிக்கத் தொடங்கினேன். அந்த வாரம், ஏழாம் தேதி திரு. ஒபாமா நோபல் அமைதிப் பரிசு வென்றவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதைக் கண்டேன். 2009-ஆம் ஆண்டு

கூடாரப் பண்டிகை நாளில், கிஸ்லேவ் 24 தொடங்குவதற்குச் சில மணி நேரங்களுக்கு முன்பு அவருக்கு அந்த விருது வழங்கப்பட்டது. கர்த்தர் வானத்தையும் பூமியையும் அசைத்து, சகல தேசத்தாரும் விரும்பியவர்களைத் தம்மிடத்தில் கொண்டு வருவதைக் குறித்து ஆகாய் 2-ஆம் அதிகாரம் அந்தத் துல்லியமான தேதிகளைச் சுட்டிக்காட்டியதை நான் கண்டேன். திரு. ஒபாமா நோபல் அமைதிப் பரிசு வென்றவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதிலிருந்து 1260 நாட்களை நான் கணக்கிட்டு, மார்ச் 22, 2013-ஐ அடைந்தேன். நான் எனக்குள் சொல்லிக்கொண்டேன், திரு. ஒபாமா அந்தத் தேதியில் பெத்லகேமுக்குச் சென்று, பிறப்பு ஆலயத்தில் உள்ள குகையில் நின்றால், அது பாழாக்குதலின் அருவருப்பான செயலாகும். அதன் அர்த்தம், அதற்குப் பிறகு உடனடியாகப் பாழாக்குதல் நிகழும் என்பதாகும், அதில் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் நிகழ்வும் அடங்கும். ஆனால் அந்த நேரத்தில், திரு. ஒபாமா எருசலேமுக்குச் செல்வதைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிட்டிருந்தார், பெத்லகேமுக்குச் செல்வதைப் பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. அவர் இறுதியாகப் பிறப்பு ஆலயத்திற்குச் செல்லும் தனது திட்டங்களை அறிவித்தபோது, என்னால் அதை நம்ப முடியவில்லை. அது இறுதியாக நடக்கவிருந்தது.

திரு. ஒபாமா அந்தக் குகையில் நிற்பது எப்படி ஆண்டவருக்கு அருவருப்பானது என்றும், அது எப்படி தினசரி பலியை நிறுத்தியது என்றும் உங்களில் சிலர் யோசிக்கலாம். சரி, ஒவ்வொரு நாளும், நூற்றுக்கணக்கானோர் அடிக்கடி உலகம் முழுவதிலுமிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பிறப்பு தேவாலயத்தில் பலி செலுத்துவதற்காக வரிசையில் நிற்கின்றனர். பாவர்களுடைய பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யவும், அவர்களுக்கு அருள் புரியவும் பூமிக்கு வந்த ஆண்டவருக்கு நன்றி காணிக்கையை எழுப்புங்கள். நித்திய ஜீவன். இது கர்த்தருக்குப் பிரியமான ஒரு பலி. திரு. ஒபாமாவும் அவரது பரிவாரத்தினரும் அங்கு சென்ற நாளில், வேறு யாரும் உள்ளே நுழைய அனுமதிக்கப்படவில்லை. துதியின் பலியும் நன்றி செலுத்துதலும் அன்று நிறுத்தப்பட்டன. பூமிக்கு வந்ததற்காக இயேசுவுக்குத் தனது துதியையோ நன்றியையோ செலுத்த அவர் அங்கு செல்லவில்லை என்று நான் உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன். அவர் அந்தக் குகையில் நின்றபோது என்ன நடந்திருக்கக்கூடும் என்று நமக்குத் தெரியாவிட்டாலும், அவருடைய இருதயம் தாழ்மையுள்ளதாக இருக்கவில்லை என்பதும், அவர் இயேசுவுக்கு எந்த நன்றியையும் செலுத்தவில்லை அல்லது அவரைக் கர்த்தராக

ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதும் எனக்கு உறுதியாகத் தெரியும். அன்று கர்த்தருக்கு மிகவும் அருவருப்பானதாக இருந்த, திரு. ஒபாமா சத்தமாகச் சொன்னாரா அல்லது தனது தனிப்பட்ட எண்ணங்களில் மட்டும் சொன்னாரா என்பதை ஒருநாள் நாம் அனைவரும் துல்லியமாக அறிந்துகொள்வோம் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். அது எதுவாக இருந்தாலும், அது கர்த்தருக்கு மிகவும் அருவருப்பானதாக இருந்ததால், அது அமெரிக்காவையும் உலகின் பெரும்பகுதியையும் பாழாக்குவதற்கான 40 நாள் காலக்கெடுவைத் தொடங்கியது.

இந்த அருவருப்பான செயல் நடந்த பிறகு, கர்த்தர் என்னை ஏழாவது இடத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டினார். புளிப்பில்லாத அப்பங்களின் நாள். நான் நாட்களை எண்ணிப் பார்த்தேன், அந்த அருவருப்பு நடக்கவிருந்த நாளிலிருந்து பாழாக்கப்படும் நாள் வரை 40 நாட்கள் கழித்து 1260 மற்றும் 1335-நாள் கணக்குகள் தொடங்க வேண்டும் என்று கண்டேன் – அவர் நினைவேக்குக் கொடுத்தது போலவே அமெரிக்காவிற்கும் 40 நாள் கருணைக் காலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார். நான் 1290 நாட்களை எண்ணினேன். அருவருப்பின் தேதி மற்றும் அது 2016-ல் எக்காளப் பண்டிகையை அடைந்தது. நான் ஏழாம் நாளிலிருந்து 1260 நாட்களை எண்ணினேன். கடவுளின் நாட்காட்டியில் புளிப்பில்லாத அப்ப நாள் தொடங்கி, 2016-ல் அது பாவநிவாரண நாளை அடைந்தது. நான் அதே நாளிலிருந்து 1335 நாட்களைக் கணக்கிட்டதில், 2016-ஆம் ஆண்டு ஹனுக்காவின் தொடக்கம் வந்தது. 1335 நாட்களின் முடிவை அடைபவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்று தானியேல் 12-ம் அதிகாரமும், இருபத்து நான்காம் நாள் வரை ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள் என்று ஆகாய் 2-ம் அதிகாரமும் நமக்குச் சொல்கின்றன. ஒன்பதாம் நாள் மாதம், அல்லது ஹனுக்கா பண்டிகையின் முந்தைய நாள், அத்தி மரத்தில் பழங்கள் காணப்படுவதில்லை, ஆனால் இந்த நாள் முதல் நாம் ஆசீர்வதிக்கப்படுவோம். அந்த ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நாள் என்பது 1335 நாட்கள் கணக்கீட்டின் முடிவில் வரும் ஹனுக்காவின் முதல் நாள் ஆகும். எல்லா எண்களும் சரியாகப் பொருந்தின. நான் மிகவும் உற்சாகமடைந்தேன்.

ஆனால், 2013, மே 2-ஆம் தேதி, எந்தவொரு பரலோகப் பிரவேசமோ அல்லது பாழாக்கலோ நிகழாமல் கடந்து சென்றது. மீண்டும், நான் மிகவும் குழப்பமடைந்தேன். ஆனால், அந்தப் புதிரை அப்படியே தூக்கி எறிந்துவிட்டு, அது சரியில்லை என்று சொல்வதற்கு, அதன் பல துண்டுகள் ஒன்றாகப் பொருந்திப் போயின. நான் ஏதோவொன்றைத் தவறவிட்டிருக்க வேண்டும், ஆனால் அது என்ன?

சுமார் 5 மாதங்களுக்குப் பிறகு, 2013 அக்டோபரில், நான் மீண்டும் என் விரக்தியை ஆண்டவரிடம் வெளிப்படுத்தி, வேதவாக்கியங்கள் மே 2, 2013-ஐ மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டியபோதும், அவர் ஏன் வரவில்லை என்று அவரிடம் கேட்டேன். நான் சொன்னேன், “நினைவே மனந்திரும்பியது, ஆனால் நீர் உமது நியாயத்தீர்ப்பைத் தாமதப்படுத்தினீர். அமெரிக்கா

மனந்திரும்பினால் மட்டுமே இந்தப் புதிர் அர்த்தமுள்ளதாகிறது, ஆனால் அவர்கள் மனந்திரும்பவில்லை, அப்படியிருக்க, நீர் உமது நியாயத்தீர்ப்பை ஏன் தாமதப்படுத்தினீர்?” ஆண்டவர் பதிலளித்தார், “மனந்திரும்புதல் நடக்கவே இல்லை என்று நீ உறுதியாகச் சொல்கிறாயா?” நான் சொன்னேன், “ஆம், அமெரிக்கா மனந்திரும்பியிருந்தால் நான் அதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பேன் என்பதில் நான் மிகவும் உறுதியாக இருக்கிறேன்.” அவர் சொன்னார், “நீ ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைத் தவறவிடுகிறாய். அதைக் கண்டுபிடி.” அது எனக்கு நம்பிக்கையை அளித்தது – ஒருவேளை நான் எதையோ தவறவிட்டிருக்கலாம். எனவே நான் கூகிளில் “அமெரிக்கா மனந்திரும்புகிறது மே 2013” என்பது போன்ற ஒன்றை தட்டச்சு செய்தபோது, ஏப்ரல் 30 அன்று தொடங்கி மே 2, 2013 வரை நீடித்த இந்த 3 நாள் ஜெபம் மற்றும் உபவாச காலத்தைப் பற்றிப் பேசும் ஒரு தளத்தைக் கண்டேன். ஏப்ரல் 24, 2013 அன்று, உலகெங்கிலும் உள்ள திருச்சபையின் தலைவர்களால் 3 நாள் உபவாசம் அழைக்கப்பட்டது, மேலும் குறைந்தது 28 நாட்கள் இந்த உபவாசத்தில் பங்கேற்றன. அந்த 3 நாட்களில், உலகெங்கிலும் உள்ள விசுவாசிகள் அமெரிக்காவின் மீது இரக்கம் காட்டும்படி கர்த்தரிடம் மன்றாடியதை நான் கண்டேன். ஏப்ரல் 30 அமெரிக்காவில் தேசிய மனந்திரும்புதல் தினம் மே 2 அன்று அனுசரிக்கப்பட்டது. அமெரிக்காவில் தேசிய ஜெப தினம் அனுசரிக்கப்பட்டது. 40 நாள் சோதனைக் காலத்தின் முடிவில், அமெரிக்காவின் மீது தேவன் இரக்கம் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு, 3 நாட்களுக்கு உலகளாவிய அளவில் கர்த்தரிடம் ஒரு கதறல் எழுந்தது. நான் அழுதேன். நான் சிரித்தேன். விடுபட்டிருந்த பகுதியை நான் கண்டுகொண்டேன். அப்பொழுது கர்த்தர், “எஸ்தரை நினைவுகூர்” என்றார். கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியின் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கன்னி மணவாட்டியா அவள் என்பதையும், அவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்படவிருந்ததால், தன் மக்களை 3 நாட்கள் உபவாசம் இருக்குமாறு அவள் கேட்டுக்கொண்டதையும் நான் நினைத்துப் பார்த்தேன். உபவாசத்தின் மூன்றாம் நாளில், அவள் தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து, தன் மக்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்ற முயற்சிப்பதற்காக அரசனை அணுகினாள். இறுதியில், அவளுடைய வேண்டுகோள் ஏற்கப்பட்டு, அவளுடைய மக்கள் காப்பாற்றப்பட்டனர். யோனா மற்றும் எஸ்தரின் கதையின் முன்னறிவிப்பை நான் கண்டேன், மேலும் கர்த்தர் தமது நியாயத்தீர்ப்பைத் தாமதப்படுத்துகிறார் என்பதை உணர்ந்தேன். பின்னர் மத்தேயு 25 மற்றும் வெளிப்படுத்தல் 10-ல், இந்தத் தாமதம் வேதத்தில் காணப்படுவதை நான் கண்டேன். எனவே, இந்தத் தாமதம் எப்போது முடிவடையும் என்பதைக் கண்டறிய நான் புறப்பட்டேன்.

அனைத்து அறிகுறிகளும் 2016-ஆம் ஆண்டுடன் டேனியலின் எழுபதாவது ஆண்டு முடிவடையும் என்பதையே சுட்டிக்காட்டின. வாரம். மத்தேயு 25-லும் வெளிப்படுத்தல் 10-லும் தாம் சொன்னபடியே கர்த்தர் தமது நியாயத்தீர்ப்பைத் தாமதப்படுத்தினார், மேலும் மத்தேயு 24-ல் சொன்னபடியே உபத்திரவத்தின் நாட்களைக் குறைத்தார்.

2016-ஆம் ஆண்டின் ஹனுக்கா வந்து சென்றபோது, எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்று நான் நினைத்தேன். வெளிப்படையாக, நாங்கள் டேனியலின் எழுபதாவது வயதில் இல்லை. இன்னும் ஒரு வாரம்தான் இருக்கிறது, 2009க்கும் 2013க்கும் இடையில் நடந்த இந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும், எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போவதின் ஒரு முன்னறிவிப்பாகத்தான் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் ஏனோ, அது சரியல்ல என்று எனக்குத் தெரிந்தது; ஆண்டவர் இந்த விஷயங்களை எனக்குக் காட்டியிருக்கிறார் என்றும், நான் இன்னும் எதையோ தவறவிடுகிறேன் என்றும் எனக்குத் தெரியும்.

அப்போதிருந்து இப்போது 9 ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. 9 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக, தேவனுடைய காலக்கோட்டில் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பதைக் கண்டறிய நான் முயன்று வருகிறேன். 2001, ஜனவரி 7 ஆம் தேதி இரவு எனக்கு ஏற்பட்ட இரண்டு நடுக்கங்கள், எக்காளப் பண்டிகையின் ஏழாம் நாளையும், மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு வரும் பாவறிவாரண நாளையும் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகவே இருந்தன என்று நான் நம்புகிறேன். தானியேலின் எழுபதாவது வாரத்தில், ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு வருடத்திற்குச் சமம். அந்த இரவில் எனக்கு ஏற்பட்ட முதல் நடுக்கம், அந்தப் புதிரின் ஏழாவது ஆண்டைக் குறிக்கிறது. நீங்கள் என் புத்தகத்தைப் படித்தால், 2016 ஆம் ஆண்டு அந்தப் புதிரின் ஏழாவது ஆண்டாக இருந்தது என்பதைப் பார்ப்பீர்கள். ஆனால், பழைய ஏற்பாட்டில் ஏழு வருடக் காலம் இரட்டிப்பாக்கப்பட்டதை (யாக்கோபு மற்றும் யோசேப்பின் கதைகள்) நாம் இரண்டு முறை முன்னறிவித்ததைப் போலவும், புனிப்பில்லாத அப்பப் பண்டிகையும் கூடாரப் பண்டிகையும் ஏழு நாட்களில் இருந்து பதினான்கு நாட்களாக இரட்டிப்பாக்கப்பட்டதை நாம் இரண்டு முறை பார்த்ததைப் போலவும், கர்த்தர் தானியேலின் எழுபதாவது வாரத்தை ஒரே ஒரு ஏழு வருடக் காலமாக இல்லாமல், இரண்டு ஏழு வருடக் காலங்களாக இரட்டிப்பாக்கினார் என்று நான் நம்புகிறேன். யூபிலீஸ் புத்தகத்தில், ஆதாமும் ஏவாளும் வீழ்ச்சியடைவதற்கு முன்பு ஏழு ஆண்டுகள் தோட்டத்தில் இருந்ததை நாம் காண்கிறோம். தானியேலின் எழுபதாவது வாரத்தின் முதல் வாரத்தின் முடிவான 2016-ஆம் ஆண்டு, படைப்பிலிருந்து 6000 ஆண்டுகளின் முடிவாக இருந்தது என்று நான் நம்புகிறேன். 2023-ஆம் ஆண்டு யூபிலி ஆண்டாகவும், மனிதனின் வீழ்ச்சியிலிருந்து 6000 ஆண்டுகளின் முடிவாகவும் இருந்தது என்று நான் நம்புகிறேன்.

இருப்பினும், கர்த்தர் தமது அற்புதமான புதிரில் மேலும் 3 நாட்களை (ஆண்டுகளை) சேர்த்தார். தானியேல் 1-ஆம் அதிகாரத்தில், தானியேலும் அவனுடைய நண்பர்களும் ராஜாவின் சேவையில் நுழைவதற்கு முன்பு மூன்றாண்டு பயிற்சி காலத்தைக் கடந்தபோது, இது நமக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டது. கி.மு. 165-ல் ஹனுக்காவின் போது ஆலயம் சுத்திகரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, யூத மக்கள் 3 ஆண்டுகளுக்கு மலைகளுக்குத் தப்பி ஓடிய ஹனுக்காவின் கதையிலும் இது நமக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது ஏழாண்டு காலத்தின் ஏழாம் ஆண்டு (2023) ஒரு பெரும் அதிர்வலை நிகழ்வுக்கான காலமாக இருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் அது பாவநிவாரண நாளைக் குறிக்கும் பத்தாம் ஆண்டிற்கு (2026) மாற்றப்பட்டது. ஏசாயா கர்த்தரைக் கண்டு அவருடைய பாவம் நிவிர்த்தி செய்யப்பட்டது போலவே, இந்த நாளில்தான் நாமும் கர்த்தரைக் காண்கிறோம், நமது பாவமும் நிவிர்த்தி செய்யப்படுகிறது.

2016-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடரும் இந்தப் பத்து வருடக் காத்திருப்பு, தானியேல் 1-ஆம் அதிகாரத்தில் நமக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டது. அதில், தானியேலும் அவனுடைய நண்பர்களும் தங்களைத் தீட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாதபடிக்கு, பத்து நாள் சோதனைக் காலத்தைச் சகித்துக்கொள்கிறார்கள். வெளிப்படுத்தல் 2:10-இல் மற்றொரு பத்து நாள் காலம் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்; அதில், கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திருப்பவர்கள் ஜீவ கிரீடத்தைப் பெறுகிறார்கள். தங்களைத் தீட்டுப்படுத்திக் கொள்ளாதவர்கள் கர்த்தருக்கு முதற்பலனாக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, பரலோக சீயோன் மலைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதைப் பற்றி வெளிப்படுத்தல் 14-இல் நாம் வாசிக்கிறோம். எபிரேயர் 12, இந்தப் பரலோக சீயோன் மலையையும், வானமும் பூமியும் அதிரும் நேரத்தில் தப்பித்துக்கொள்பவர்களையும் பற்றிப் பேசுகிறது.

2026-ஆம் ஆண்டுதான் “கர்த்தருடைய நாள்” என்றும், முதற்பலன் வருகையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுபவர்களுக்கு, அந்த ஆண்டில்தான் நாம் அவரை நேருக்கு நேர் காண்போம், மேலும் நமது பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யப்படும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். 3.5 ஆண்டுகளில் இருந்து வெறும் 5 மாதங்களாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கும் (வெளிப்படுத்தல் 9 மற்றும் மத்தேயு 24:22-ஐக் காண்க) மகா உபத்திரவத்தைச் சகித்துக்கொள்ளப் பின் தங்கியிருப்பவர்கள், கர்த்தருடன் இருப்பதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு முன்பு, தேவனுடைய நாட்காட்டியின்படி கிஸ்லேவ் மாதத்தின் இருபத்து நான்காம் நாளான ஜனவரி 1/2, 2027 வரை காத்திருக்க வேண்டும்.

2026-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 15/16-ஆம் தேதிகளில், அதாவது புதிய திராட்சைரசத்தின் முதற்பலன் பண்டிகையில், நாம் முதல் துயரத்தையும் முதல் இரகசிய வருகையையும்/அறுவடையையும் காண்போம் என்றும், அதனைத் தொடர்ந்து 2027-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 1/2-ஆம் தேதிகளில், அதாவது புதிய ஆயிரமாண்டின் தொடக்கத்தில், இரண்டாவது துயரமும் இரண்டாவது இரகசிய வருகையும்/அறுவடையும் நிகழும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். மூன்றாவது துயரமானது, இரண்டு வார திருமணப் பண்டிகையான ஹனுக்காவின் முடிவில், கிறிஸ்து பூமிக்கு இரண்டாம் முறை வருகை தருவதாக இருக்கும் என்றும், அது 2027-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 17-ஆம் தேதி நடைபெறும் என்றும் நான் நம்புகிறேன். முதல் மாதத்தின் பதினேழாம் நாளில் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலாலும், நோவாவின்

பேழை முதல் மாதத்தின் பதினேழாம் நாளில் தங்கியதாலும் இந்த நிகழ்வு நமக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டது என்று நான் நம்புகிறேன். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கன்னியான எஸ்தர், ஹனுக்காவின் ஏழாம் நாளான ஜனவரி 9, 2027 அன்று அரசனாகிய இயேசுவுடன் பூமியின் இணை ஆட்சியாளர்களாக முடிசூட்டப்படுவார் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனெனில், ஹனுக்காவின் ஏழாம் நாளன்று அரசியாக முடிசூட்டப்படுவது நமக்கு முன்னறிவிக்கப்பட்டது. வெளிப்படுத்தல் புத்தகத்தில் உள்ள மூன்று துயர நிகழ்வுகளுக்கான இந்தத் துல்லியமான தேதிகளுக்கு வழிவகுக்கும் இந்தப் புதிரை வேதாகமம் நமக்கு எவ்வாறு விளக்குகிறது என்பதைப் பார்க்க, எனது புத்தகத்தையோ அல்லது அதன் சுருக்கத்தையோ வாசிக்குமாறு உங்களை நான் ஊக்குவிக்கிறேன். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, விரைவில் உங்களைச் சந்திப்பதை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்!